

ikke er anvist en bestemt Bolig til den kommanderende General; thi hver Gang der sker et Personskifte, kommer den tiltrædende General i Forlegenhed med at faa sig en Lejlighed, eftersom det er ganske tvivlsomt, om han kan faa netop den Lejlighed, hans Forgænger har benyttet. Sagen er nemlig den, at den kommanderende General først udnævnes i sidste Øjeblik. Ingen kan berfor betinge sig, at han faar den Lejlighed, som hans Formand har fraflyttet. Ganske vist ved den, der har Lejligheden, at han falder for Aldersgrænsen, men da han ikke ved, hvilken Eftermand han faar, kan han ikke sige til Ejeren: lad Lejligheden staa til min Eftermand, og han maa derfor opsig Lejligheden. Saa er der tilmed den Omstændighed, at Aarhus Byraad har tilbudt at ville overlade Krigsbestyrelsen uden Vederlag en til Bygningen passende Grund med Have. Denne Grund er meget smukt beliggende og har tillige en heldig Beliggenhed i den nordlige Udkant af Byen. Tilbuddet gælder kun i 1½ Aar, og der skulde altsaa helst handles endnu i dette Finansaar. Overslaget lyder paa 59,000 Kr. Regner man en Rente af 4 pCt. af denne Sum, bliver det 23—2400 Kr. Det, der spares, er dels den Huslejegodtgørelse af 1,600 Kr., der gives den kommanderende General, og dels den Staldrumsgodtgørelse, som han faar, 180 Kr. Der spares altsaa i alt 1,780 Kr., og den aarlige Udgift for Statskassen vil, naar Beregningen anstilles som et Rentetab, kun repræsentere 600 Kr. Jeg anbefaler derfor meget ogsaa denne Sag til Tingets Overvejelse.

Scavenius: Skønt jeg i det hele og store kan slutte mig — med enkelte Reservationer naturligvis — til, hvad det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3dje Valgkreds (Dinesen) i Gaar udtalte, har jeg dog ment det rigtigt at tage Ordet lige over for den meget ærede Ordførers Udtalelser, baade hans politiske og militære Udtalelser. Det er nu tredje Gang i Gaar i indeværende Rigsdagssamling, at den ærede Ordfører har fremført for os den truende Konflikt; den ærede Ordfører mente, at hvis Regeringen ikke kunde faa de meget omtalte 500,000 Kr. bevilgede, hvad den jo næppe kan, og hvis Regeringen saa dog modtog den saaledes reducerede Tillægsbevilling og derefter bekendtgjorde et Statsregnskab, som efter den ærede Ordførers Mening da maatte blive grundlovstridigt, i Stedet for at gaa sin Vej, da havde vi Konflikten, og erklærede

han, Venstre skulde da nok vide at tage Kampen op og føre den igennem. Ja, det er jo muligt; jeg skal ærlig tilstaa, at medens jeg naturligvis meget vel forstaa Ordene, saa er jeg ikke ganske klar over den Tankegang, der ligger bagved. Herigennem begynder der at oprulles den saa længe sammenfoldede parlamentariske Fane. Man anerkender Regeringens Handlefrihed, men samtidig erklærer man, at hvis Regeringen bruger den, en Regering nemlig, som ikke er et Udtryk for dette Tings Flertal, saa risikerer en saadan Regering, at den bliver desavueret, at den bliver sat paa Porten. Dette er Fordringen, saa vidt jeg har kunnet forstaa; men det, jeg mindre kan forstaa, er, at man vil benytte denne Lejlighed til paa en vis Maade at erklære Regeringen Krig; thi der kan dog ikke være Tvivl om, at den nuværende Regering, om man saa billiger eller misbilliger dens Handlemaade i Sommer, ganske sikkert har handlet i god Tro og ikke har ønsket og ikke heller nu ønsker eller vil nogen Konflikt og nogen Kamp. Naar man nu altsaa alligevel mener, at vi gaa en saadan i Møde, ja saa vil, som den ærede Ordfører siger, den, som lever saa længe, komme til at se det. Jeg kan kun sige, at jeg tror ikke, at man fra den anden Side gør klogt i at tage Kampen op paa det Grundlag og i den Anledning, som man her lader til at ville det, men en Trøst er det jo i alt Fald, at den ærede Ordfører har givet os et Aars Respit, i Løbet af et Aar kan der jo hænde en hel Del. Dernæst vil jeg gaa over til den ærede Ordførers Forsvarsbetragtninger. Han sagde ganske rigtig, at Hær og Flaade have tre Opgaver, de skulle forsvare os, særlig Flaaden skal optræde som Politi i vore Farvande, og de skulle selvfølgelig ogsaa hævde Statens Autoritet inden for Landets Grænse. Men hvad nu Forsvaret angaar, da udtalte den meget ærede Ordfører, at det syntes ham, at man var kommen hinanden noget nærmere i den senere Tid, at Højre havde opgivet sine uholdbare Standpunkter, hvad hele denne Sag angaar, man hørte ikke længer Tale om Statens Handlefrihed under visse givne Forhold. Ja, her vil jeg tillade mig at sige, at for saa vidt man ved at bruge Ordet Handlefrihed skulde mene, at der fra Højres Side i alt Fald i de sidste snart 30 Aar skulde nogen Sinde være tænkt paa, at vi skulde ligesom ligge paa Lur efter en stor europæisk Krig for at blande os deri, saa har en saadan Opfattelse af Ordet Handlefrihed sikkert